

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Ratifikation af en international Konvention angaaende Landarbejderes Forenings- og Organisationsret.

(Lovforslaget finde i Tillæg A. Sp. 2391).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Inger Gautier Schmit: Den foreliggende Konvention gaar ud paa, at ethvert Medlem af den internationale Arbejdsorganisation, som ratificerer denne Konvention, forpligter sig til at sikre samtlige Personer, der beskæftiges ved Landbrugsarbejder, samme Forenings- og Organisationsret som Industriens Arbejdere o. s. v. Det er Hovedpunktet i den forelagte Konvention. Naar vi fra vor Side skal overveje vor Stilling til dette Spørgsmaal, falder det ret naturligt at spørge, hvorledes denne Bestemmelse kan komme til at harmonere med Grundlovens § 85. Thi det er jo saaledes, som ærede Medlemmer ved, at vi ifølge denne Paragraf har fuld Foreningsfrihed her i Landet, og det er derfor en Overvejelse værd, om denne særlige Konvention, saaledes som den er udtrykt i Genève, muligt fuldt ud kan sideløbe og samstemme med Bestemmelserne i Grundlovens § 85. Det ønsker vi fra vor Side at overveje i et Udvalg, og jeg skal derfor paa et senere Tidspunkt tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

Carl F. Madsen: Den Konvention, der her er Tale om, er tiltraadt af ikke mindre end 13 Lande, og disse Lande er: Tyskland, Østrig, Bulgarien, Estland, Finland, England, Indien, Irland, Italien, Letland, Polen, Sverige og Czekoslovakiet. Naar man ser paa denne Fortegnelse, vil man se, at der blandt de 13 Lande findes meget store Lande, Tyskland, England og flere, og jeg synes, at naar saadanne Lande har kunnet tiltræde Konventionen, skulde der ikke være større Betænkeligheder for os herhjemme ved ogsaa at tiltræde den. Nu er det jo ikke saaledes, at den Lovgivning, vi har, ikke dækker over dette Forhold — Grundloven dækker fuldt og helt over dette Forhold —, men naar Arbejdsbureauets Styrelse har anset det for nødvendigt at fremsætte dette Spørgsmaal, er det sket under Hensyn til, at der endnu findes enkelte Lande, hvor Landarbejdernes Rettigheder i saa Henseende ikke er anerkendt paa samme

Maade som Industriarbejdernes. Man har dog med denne Konvention paa ingen Maade til Hensigt, at der skulde sikres Landbrugsarbejderne specielle Forenings- og Organisationsrettigheder, men kun de samme Rettigheder, som er tilstaaet Industriarbejdere.

Naar den ærede Ordfører for Venstre henviste til, at man ønsker Forslaget behandlet i et Udvalg for at faa nærmere oplyst, hvorvidt det strider imod Grundloven, hvis man vedtager denne Konvention, saa er dette Spørgsmaal jo allerede undersøgt i det andet høje Ting af det dér nedsatte Udvalg, og det fremgaar af den Betænkning, der blev afgivet af Folketingets Udvalg i Fjor, at Udvalget gennem Socialministeriet har søgt Oplysning i Arbejdsbureauet i Genève, og at der foreligger Svar fra dette. I den omtalte Betænkning staar nemlig: „Gennem Socialministeriet har Udvalget til det internationale Arbejdsbureau i Genève bl. a. rettet det Spørgsmaal, om hvorvidt der ved Konventionsforslagets Artikel 1 var tilstrevet at skabe en særlig Organisationsret for Arbejdere udover den almindelige Foreningsfrihed, som er hjemlet i den danske Grundlovs § 85. Herpaa har Arbejdsbureauet svaret, at det fremgaar klart af de Forhandlinger, som er ført ved Konventionens Vedtagelse, at Konferencen ikke har villet sikre Landbrugsarbejdere specielle Forenings- og Organisationsrettigheder, men simpelt hen sikre disse Nydelsen af de samme Rettigheder, der af forskellige Landes Lovgivelser er tilstaaet Industriarbejdere. Bureauet udtaler, at det ved en Gennemgang af Grundlovens § 85 har bemærket, at denne ikke indeholder Indskrænkninger af nogen Art med Hensyn til Landbrugsarbejdere, og at Paragraffen saaledes efter Bureauets Mening fuldt ud opfylder Konventionens Krav.“ De Ting, som det ærede Medlem ønsker oplyst i Udvalget, ligger altsaa her, og for den Sags Skyld synes jeg ikke, der er nogen Grund til at henvise Sagen til Behandling i et Udvalg. Imidlertid skal jeg naturligvis tiltræde Forslaget om at henvise det til et Udvalg og er villig til at deltage i Udvalgets Forhandlinger, naar dette nedsættes og kommer til at arbejde. — I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne paa det varmeste anbefale det foreliggende Forslag til Vedtagelse.

Tvede: Det ærede 12te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen) henviste til den Betænkning, der blev afgivet under 6. April d. A. af det i det høje Folketing nedsatte Udvalg om Sagen, og mente, at derved var